

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **S. V.**, zast. opatrovníkem S., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 9. 2005, č. j. 64 Az 223/2004 – 17,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 20. 9. 2005, č. j. 64 Az 223/2004 – 17, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2004, č. j. OAM-3437/VL-07-05-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného byla žádost žalobce o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost a požádal o přiznání odkladného účinku podle ustanovení § 107 s. ř. s. Uvedl, že rozhodnutí správního orgánu napadá v celém rozsahu pro jeho nezákonnost, a vyjmenoval ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, která byla v průběhu správního řízení porušena. Stěžovatel konstatoval, že jej několikrát fyzicky napadl a zabitím mu vyhrožoval člověk poškozený při dopravní nehodě, kterou stěžovatel způsobil. V případě návratu na Ukrajinu má stěžovatel vážné obavy o svůj život, proto se domnívá, že splňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu. Stěžovatel požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě přípisem ze dne 9. 1. 2006, č. j. 64 Az 223/2004 – 28, stěžovatele vyzval k vyplnění a vrácení formuláře potvrzení o osobních majetkových

a výdělkových poměrech. Tento přípis byl stěžovateli doručován na adresu P. 9 – L., U S. 1471/9, byl však krajskému soudu vrácen jako nedoručený.

Krajský soud v Ostravě následně zjišťoval místo pobytu stěžovatele. Podle sdělení Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 26. 1. 2006, č. j. SCPP-10-7/E2-2006, je poslední adresou pobytu stěžovatele P. 9, U S. 11/1472, u manželů K..

Po neúspěšném pokusu o doručení na uvedenou adresu, kdy se zásilka vrátila s údajem, že se stěžovatel odstěhoval, Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 28. 2. 2006, č. j. 64 Az 223/2004 – 37, ustanovil stěžovateli opatrovníkem S..

Krajský soud v Ostravě následně usnesením č. j. 64 Az 223/2004 – 39, ze dne 19. 6. 2006, zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce a současně stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení založil do spisu plnou moc udělenou advokátu, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, a dále odstranil vady kasační stížnosti. Současně stěžovatele poučil o tom, že nebude-li uvedené soudu doloženo ve stanovené lhůtě, může být řízení o kasační stížnosti odmítnuto.

Dne 28. 8. 2006 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu (žalobce, zde stěžovatel) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel je k pobytu hlášen na adrese P. 9, U S. 11/1472, avšak z této adresy se odstěhoval. Stěžovatel se tedy nezdržuje v místě hlášeného pobytu a z obsahu soudního spisu vyplývá, že změnu místa pobytu krajskému soudu, ani Nejvyššímu správnímu soudu neoznámil.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení o kasační stížnosti zastavil.

Za této procesní situace, kdy bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, se Nejvyšší správní soud již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, ani nečinil úkony k odstranění vad kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu